

Érico Prat. Des del Brasil

D'AQUÀ• I D'ALLÀ «Amb l'arribada de Bolsonaro al poder, el Brasil està tornant vint anys enrere».

Els meus avis eren de Manresa, l'avi, i de Sùria, l'àvia. Es van conèixer a la fàbrica de la Pirelli i van emigrar als anys cinquanta, per les dificultats de l'època. No sabien si anar a Cuba o al Brasil, però l'avi era tipògraf, tenia un amic a la indústria gràfica brasilera i li va facilitar feina al cap d'una setmana. L'any 1952 ja hi va venir tota la família. Llavors el meu pare, Albert, tenia només set anys, però els fills hem mantingut la cultura catalana. He nascut aquí, tinc 41 anys i la meua mare i la meua dona són brasileres, però procuro parlar en català amb el meu fill de deu mesos, Martin (al Brasil, Martí sona estrany). Conservem molt fort la cultura manresana i del Bages.

Amb l'arribada a la presidència de Jair Bolsonaro, el Brasil està tornant vint anys enrere. En l'època del president Lula da Silva, la gent més humil va millorar molt i es van viure uns anys daurats de l'economia. A Lula el va treure la justícia, de la mà del jutge Sergio Moro, a qui Bolsonaro ha fet ministre de Justícia. Ara, un 2% de la població té el 99% de la renda. Els rics són molt més rics. Hi ha un abisme social increïble. Els indicadors ens diuen que hi ha recessió i comença a haver-hi violència. Hi ha molta gent al carrer, hi ha robatoris... Els índexs econòmics no són bons, però la indústria agropecuària està fent molts diners. La inversió estrangera es redueix i el nivell de confiança és baix. Bolsonaro diu que es pot calar foc a l'Amazònia i no passa res. Un hacker ha revelat un pla de desenvolupament per a l'Amazònia. Volen destrossar-ho tot, fer carreteres pel mig.

Vivim a São Caetano do Sul, una ciutat d'uns 140.000 habitants de l'àrea metropolitana de São Paulo, que té més de dotze milions d'habitants. S'hi viu més bé i els serveis i les escoles són millors que no pas a la gran ciutat. A São Paulo la Penya Barcelonista és molt potent, l'única homologada pel Barça. Aquí el club és molt conegut. El futbol tiba molt. Hi ha un centre català, l'Associação Cultural Catalonia, on es fan classes de català homologades per la Generalitat i es promou la cultura catalana i s'hi fan trobades. I també funciona un Club Barasilero-Català de Negocis. Ara mateix, hi ha un restaurant català que té molt èxit, el Tanit, que porta Òscar Bosch, fill del Joan Bosch, xef i propietari del restaurant Can Bosch, de Cambrils, que té una estrella Michelin.

Soc químic i treballo des de fa quinze anys a la multinacional americana Colgate Palmolive, al centre de desenvolupament de nous productes. Analitzo com exportar a d'altres països de l'Amèrica Llatina (Mèxic, Argentina, Guatemala... A Veneçuela ara no hi anem per la situació). Avaluem la inversió necessària per a una planta productiva. També m'ha agradat anar a Xina per feina. Sovint dic que parlo català i poso referències de Catalunya en les converses, els explico coses amb orígens catalans... Llavors em pregunten molt sobre què ha passat. Tenen ganes de saber-ne més, què vol la gent, i els explico les diferències. Em demanen què seria jo si hi ha separació i els dic que triaria ser català i no espanyol. La meua germana, que té 43 anys, es va establir a la Cerdanya fa setze anys i nosaltres procurem venir cada dos anys, a veure la germana de l'àvia. Amb la situació que vivim al Brasil, no descartem quedar-nos a viure algun dia a Catalunya. Seria una contraemigració!

Érico Prat Vieira és fill d'un manresà i viu a São Caetano do Sul (Brasil).